Η μνησικακία (Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 29 Μαρτίου, 2018

Μνησικακία σημαίνει κατάληξη του θυμού, φύλακας των αμαρτημάτων, μίσος της δικαιοσύνης, απώλεια των αρετών, δηλητήριο της ψυχής, σαράκι του νου, ντροπή της προσευχής, εκκοπή της δεήσεως, αποξένωση της αγάπης, καρφί μπηγμένο στην ψυχή, αίσθηση δυσάρεστη που αγαπιέται μέσα στη γλυκύτητα της πικρίας της, συνεχής αμαρτία, ανύστακτη παρανομία, διαρκής κακία.

Όποιος κατέπαυσε την οργή, αυτός φόνευσε τη μνησικακία, διότι για να γεννηθούν τέκνα πρέπει να ζει ο πατέρας.

Όποιος απέκτησε την αγάπη, έγινε ξένος της οργής. Εκείνος όμως που διατηρεί την έχθρα, συσσωρεύει στον εαυτό του άσκοπα ενοχλητικά βάρη.

Η τράπεζα και το γεύμα της αγάπης διαλύουν το μίσος, και τα ειλικρινή δώρα μαλακώνουν την οργισμένη ψυχή. Η απρόσεκτη συμπεριφορά κατά την τράπεζα είναι μητέρα της παρρησίας. Και από το παράθυρο της αγάπης κάνει την εμφάνισή της στην τράπεζα η γαστριμαργία.

Η μνησικακία βρίσκεται μακριά από τη φυσική και αυθόρμητη και στερεωμένη αγάπη. Σ’ αυτήν όμως την αγάπη πλησιάζει εύκολα η πορνεία, και βλέπεις στο περιστέρι να εισχωρεί ανεπαίσθητα η ψείρα.

Να μνησικακείς πολύ εναντίον των δαιμόνων και να εχθρεύεσαι πολύ και διαρκώς τη σάρκα σου. Η σάρκα είναι ένας αχάριστος και δόλιος φίλος, και όσο την περιποιείται κανείς, τόσο περισσότερο αυτή βλάπτει.

Η μνησικακία γίνεται και ερμηνευτής των Γραφών, προσαρμόζοντας και εξηγώντας τα λόγια του Αγίου Πνεύματος κατά τις δικές της διαθέσεις. Ας την καταισχύνει όμως η προσευχή που μας παρέδωσε ο Ιησούς (το «Πάτερ ημών»), την οποία δεν μπορούμε να την πούμε όπως αυτός, εάν μνησικακούμε.

Αν δεν μπορείς, μολονότι πάλεψες πολύ, να διαλύσεις εντελώς το σκάνδαλο της μνησικακίας, δείξε στον εχθρό σου, έστω με λόγια, ότι μετανόησες. Έτσι θα συμβεί να ντραπείς την παρατεινόμενη υποκρισία σου, και να τον αγαπήσεις ολοκληρωτικά, καθώς θα σε κεντούν και θα σε καίνε σαν με φωτιά οι τύψεις της συνειδήσεως.

Τότε θα καταλάβεις ότι απαλλάχθηκες από αυτή τη «σαπίλα», τη μνησικακία δηλαδή,

όχι όταν προσεύχεσαι για εκείνον που σε λύπησε ούτε όταν του προσφέρεις δώρα ούτε όταν του στρώσεις τράπεζα, αλλά όταν μάθεις πως του συνέβη κάποια συμφορά, ψυχική ή σωματική, και πονέσεις και κλάψεις σαν να επρόκειτο για τον εαυτό σου.

Η ανάμνηση των παθημάτων του Ιησού θα θεραπεύσει την ψυχή που μνησικακεί, διότι θα αισθάνεται υπερβολική ντροπή, ενώ θα αναλογίζεται τη δική Του ανεξικακία.

Στο σάπιο ξύλο γεννιούνται σκουλήκια. Ομοίως και σε ανθρώπους με πραότατη επιφανειακή συμπεριφορά και νοθευμένη ηρεμία και ησυχία προσκολλάται η οργή. Όποιος την απεδίωξε από μέσα του, βρήκε την άφεση των αμαρτιών του. Όποιος αντιθέτως προσκολλάται σ' αυτήν, στερήθηκε τους οικτιρμούς του Θεού.

Μερικοί υπέβαλαν τον εαυτό τους σε κόπους και ιδρώτες για να επιτύχουν τη συγχώρηση. Ο αμνησίκακος όμως άνδρας τους ξεπέρασε, εφόσον ασφαλώς είναι αληθινός ο λόγος «*άφετε –συντόμως– και αφεθήσεται υμίν –πλουσίως*» (Λουκ. 6:37).

Είδα μνησίκακους να παροτρύνουν άλλους στην αμνησικακία. Και έτσι αισθάνθηκαν ντροπή από τα ίδια τους τα λόγια και απαλλάχθηκαν από το πάθος τους.

Ας μη θεωρήσει κανείς ασήμαντο πάθος τούτη τη «σκοτομήνη», δηλαδή τη μνησικακία. Διότι πολλές φορές συμβαίνει να καταλαμβάνει ακόμη και τους πνευματικούς άνδρες.

Βαθμίδα ενάτη (η αμνησικακία)! Όποιος την κατέκτησε, ας ζητεί πλέον με παρρησία τη συγχώρηση των πταισμάτων του από τον Σωτήρα Χριστό.

(Από το βιβλίο: Ιωάννου του Σιναΐτου, ΚΛΙΜΑΞ. Έκδ. Ι. Μ. Παρακλήτου 1978. Λόγος ένατος, Περί μνησικακίας, σελ. 166)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*